

DECYZJA

o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 4 oraz art. 84 ust. 1, 1a i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko /tekst jednolity Dz.U. z 2026r. poz. 670 z późniejszymi zmianami/, po rozpatrzeniu wniosku **TAURON H2 Sp. z o.o.**, z siedzibą w Będzinie przy ul. Pokoju 14, działającej przez pełnomocnika **P. Jolantę Domirską**,

o r z e k a m

1. Stwierdzam zgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru Zagórza w rejonie ulic: S1, Teofila Lenartowicza, Braci Mieroszewskich, Romana Dmowskiego oraz dla obszaru położonego w rejonie ulic Teofila Lenartowicza i Ignacego Paderewskiego, przyjętego Uchwałą nr 693/XXXIX/2021 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 25 marca 2021 r.
2. Stwierdzam brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn: *„Przedsięwzięcie polegające na budowie ogólnodostępnego hubu tankowania wodoru w Sosnowcu”*.
3. Określam warunki realizacji przedsięwzięcia:
 - 1) Wycinkę drzew oraz krzewów kolidujących z realizacją planowanego przedsięwzięcia należy przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym w terminie od 1 marca do 15 października.
 - 2) Drzewa występujące w obrębie inwestycji, nieprzeznaczone do wycinki, należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi lub chemicznymi w następujący sposób:
 - a) należy osłonić pnie drzew przy użyciu np. drewnianych listew, tkaniny jutowej lub grubych mat słomianych lub trzcinowych,
 - b) wykopy bezpośrednio przy pniach drzew należy wykonywać ręcznie. Przycięte korzenie należy zabezpieczyć preparatami grzybobójczymi. Odkopane korzenie winny zostać wpuszczone głębiej i zabezpieczone przed wysychaniem lub przed przymrozkami. Wykopy w pobliżu drzew winny zostać niezwłocznie zasypane,
 - c) zabrania się obcinania korzeni szkieletowych drzew, gdyż grozi to zachwianiem ich statyki,
 - d) w obrębie rzutu korony nie można magazynować materiałów chemicznych, budowlanych i ziemi z powstałych wykopów, stosować otwartego ognia, lokalizować placów manewrowych i miejsc postoju sprzętu ciężkiego,
 - e) po zakończeniu prac zabezpieczenia drzew należy zdemontować.
 - 3) Zaplecze budowy, miejsca magazynowania materiałów budowlanych i odpadów oraz miejsca postoju maszyn budowlanych i sprzętu transportowego usytuować na utwardzonym i uszczelnionym podłożu, aby zabezpieczyć przed przedostaniem się do gruntu oraz do wód podziemnych i powierzchniowych substancji mogących powodować ich zanieczyszczenie.
 - 4) Ewentualne tankowanie pojazdów i maszyn budowlanych oraz magazynowanie wykorzystywanych substancji niebezpiecznych (np. paliw) wykonywać na uszczelnionej nawierzchni.
 - 5) We wszystkich ww. miejscach oraz w miejscach bezpośrednich prac budowlanych należy zapewnić dostępność sorbentów, właściwych w zakresie ilości i rodzaju do potencjalnego zagrożenia, mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych.
 - 6) W czasie prowadzenia robót budowlanych należy prowadzić stały monitoring stanu technicznego sprzętu budowlanego i transportowego oraz przypadków wystąpienia zanieczyszczenia gruntu i neutralizację miejsc mogących powodować ewentualne zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego;

- 7) w sytuacjach awaryjnych (np. wyciek paliwa, oleju) należy podjąć niezwłoczne działania mające na celu zapobieganie przenikaniu zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych (np. poprzez unieszkodliwienie wycieku za pomocą odpowiednich sorbentów, które po wykorzystaniu zostaną przekazane wyspecjalizowanym firmom).
 - 8) Nie dopuścić do zanieczyszczenia terenu substancjami chemicznymi mogącymi przeniknąć do wód, miejsca przeznaczone do składowania substancji mogących stanowić zagrożenie dla wód powinny być zabezpieczone materiałami izolacyjnymi.
 - 9) Materiały potencjalnie niebezpieczne dla środowiska gruntowo-wodnego (np. oleje smary, farby, masy i powłoki uszczelniające) magazynować w szczelnych i zamykanych pojemnikach na utwardzonym podłożu;
 - 10) Odpady powstające podczas realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia zbierać i magazynować selektywnie w miejscach do tego wyznaczonych a następnie przekazywać wyspecjalizowanym firmom do odzysku lub unieszkodliwienia - magazynować je w sposób wykluczający zanieczyszczenie środowiska wodno-gruntowego oraz powstawania odcieków.
 - 11) Odpady niebezpieczne należy magazynować w miejscach utwardzonych, w sposób wykluczający przenikanie zanieczyszczeń do ziemi i wód np. w szczelnych i odpornych na działanie odpadów pojemnikach lub na uszczelnionym podłożu, w sposób zabezpieczający przed powstawaniem odcieków – w przypadku magazynowania odpadów masowych np. zanieczyszczonych mas ziemnych.
 - 12) W przypadku konieczności odwodnienia wykopów, prace odwodnieniowe prowadzić bez konieczności trwałego obniżenia poziomu wód gruntowych; do minimum ograniczyć czas odwadniania wykopów; ograniczyć wpływ prac do terenu działek inwestycyjnych; wody z odwodnienia odprowadzić w sposób nie powodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmieniający stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku odpływu wód opadowych ze szkodą dla gruntów sąsiednich.
4. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi Załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.

u z a s a d n i e

W dniu 22 maja 2026r., na wniosek TAURON H2 Sp. z o.o., z siedzibą w Będzinie przy ul. Pokoju 14, działającej przez pełnomocnika P. Jolantę Domirską, wszczęte zostało postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn: „*Przedsięwzięcie polegające na budowie ogólnodostępnego hubu tankowania wodoru w Sosnowcu*”.

Realizacja przedsięwzięcia planowana jest na działkach gruntowych oznaczonych numerami: 2892/6, 123/1, 126/1, 129/1, 132/1, 136/3, położonych przy ul. Lenartowicza w Sosnowcu.

Powyższe poprzedzone zostało Postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach znak: SKO.OSW/41.9/58/2026/2694/BL z dnia 27 lutego 2026r., które wskazało Burmistrza Miasta Imielin do rozpatrzenia wniosku TAURON H2 Sp. z o.o.

Zgodnie z wypisem Prezydenta Miasta Sosnowiec znak: WPP.6727.336.2026.RP/MK z dnia 4 maja 2026r. z MPZP miasta Sosnowca dla obszaru Zagórza w rejonie ulic: S1, Teofila Lenartowicza, Braci Mieroszewskich, Romana Dmowskiego oraz dla obszaru położonego w rejonie ulic Teofila Lenartowicza i Ignacego Paderewskiego, przyjętego Uchwałą nr 693/XXXIX/2021 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 25 marca 2021 r., teren przeznaczony pod inwestycję zlokalizowany jest w obszarach oznaczonych na rysunku planu: Na.92 MN,U, Na.2 KD-G oraz Na.15 KD-D.

Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

1. przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
2. przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Artykułem 72 cytowanej ustawy, określony został katalog decyzji, przed wydaniem których wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

1. planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,

2. planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w ust. 1 wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:

1. przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony;
2. obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 96 ust. 1.

Powołane przedsięwzięcia określone zostały w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. /Dz.U. poz. 1839 z późniejszymi zmianami/ w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedsięwzięcie to, zgodnie z powołanym Rozporządzeniem, zakwalifikowane zostało do przedsięwzięć, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 37 lit. d) tj. instalacje do naziemnego magazynowania gazów łatwopalnych - inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 10 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³, a także niezwiązanych z dystrybucją instalacji do magazynowania stałych surowców energetycznych.

W związku z powyższym, pismem znak: OŚ.6220.1.2026 z dnia 15 czerwca 2026r., na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko /tekst jednolity Dz.U. z 2026r. poz. 670 z późniejszymi zmianami/, tutejszy organ zwrócił się do właściwego miejscowo Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sosnowcu oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Według opinii uzyskanych od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach znak: WOOŚ.4220.281.2026.KM.1 z dnia 2 lipca 2026r., Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sosnowcu znak: NS-NZ.9027.4.76.2026 z dnia 25 czerwca 2026r. oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie znak: CK.ZZŚ.4130.1.134.2026.EK.2 z dnia 12 sierpnia 2026r. (data prezentaty: 18 sierpnia 2026r.), dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie jest wymagane przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące uwarunkowania:

1. rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
 - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji – lokalnie,
 - b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie – nie dotyczy,
 - c) wykorzystywania zasobów naturalnych – nie dotyczy,
 - d) emisji i występowania innych uciążliwości – nie dotyczy,
 - e) ryzyka wystąpienia poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii – nie dotyczy,
2. usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniające:
 - a) obszary wodno-błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych – brak,
 - b) obszary wybrzeży – nie dotyczy,
 - c) obszary górskie lub leśne – nie dotyczy,

- d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych – nie dotyczy,
 - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody – brak,
 - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone – nie dotyczy,
 - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne – nie dotyczy,
 - h) gęstość zaludnienia - niewielka,
 - i) obszary przylegające do jezior – nie dotyczy,
 - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowskiej – nie dotyczy,
3. rodzaj i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania – obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać – nie dotyczy,
 - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze – nie dotyczy,
 - c) wielkości i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej – nie dotyczy,
 - d) prawdopodobieństwa oddziaływania – niewielkie,
 - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania – nie dotyczy.

Po dokonaniu wnikliwej analizy dokumentacji, uwzględniając szczegółowe uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jak również mając na uwadze opinie organów uzgadniających, tutejszy organ uznał, iż dla przedmiotowej inwestycji brak jest konieczności przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z informacją zawartą w karcie informacyjnej planowanego przedsięwzięcia, w ramach inwestycji przewiduje się budowę stacji tankowania wodoru wraz z niezbędną infrastrukturą, z możliwością jednoczesnego tankowania min. dwóch pojazdów, dostępna dla użytkowników publicznych i komercyjnych przez całą dobę. Stacja będzie wyposażona w instalacje umożliwiające tankowanie wodoru pod ciśnieniem 700 bar lub 350 bar.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych Bobrek o kodzie: PLRW200003212889 oraz w zasięgu jednolitej części wód podziemnych o kodzie: PLGW2000130.

Jak stwierdził w swojej opinii Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, zakres planowanego przedsięwzięcia nie wypłyne na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których jest mowa w art. 57, art. 59 i art.61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, a ustanowionych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”, przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. (Dz. U. 2023 poz.300).

W przeprowadzonym postępowaniu uwzględniono szczegółowe uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w tym rodzaj i charakterystykę, a także skalę oddziaływania przedsięwzięcia, ograniczonego lokalnie do miejsca i okresu realizacji inwestycji, rodzaj planowanej działalności, a także skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia zarówno na etapie realizacji jak i późniejszej eksploatacji, nie przewidując możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania planowanej inwestycji na istniejące walory przyrodnicze i krajobrazowe. Analizując wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z kartą informacyjną przedsięwzięcia oraz jej uzupełnieniami pod kątem uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko stwierdzono ponadto, że nie jest ono zlokalizowane na obszarach wodno-błotnych czy innych obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszarach wybrzeży, obszarach górskich lub leśnych. Teren inwestycji nie leży również w zasięgu stref ochronnych ujęć wód i obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych. W obrębie planowanego przedsięwzięcia nie stwierdzono obszarów o szczególnych walorach historycznych, kulturowych lub archeologicznych.

Przed wydaniem niniejszej decyzji, tutejszy organ umożliwił stronom postępowania możliwość zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania wniosków i uwag do tego postępowania. We wskazanym okresie, jak również do dnia wydania decyzji, żadna ze stron nie skorzystała z przysługującego jej prawa, określonego w art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Mając na uwadze powyższe, opinie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, jak również Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sosnowcu oraz fakt, że przy zastosowaniu odpowiednich rozwiązań technicznych, w tym w szczególności określonych niniejszą decyzją warunków, organ prowadzący postępowanie przyjął, że przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne nie wpłynie negatywnie na środowisko.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, za pośrednictwem organu wydającego decyzję, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

W myśl art. 127a § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. § 2 powołanego przepisu stanowi, że z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. O opłacie skarbowej /tekst jednolity Dz.U. z 2025r. poz. 1154 z późniejszymi zmianami/ oraz cz.I pkt 45 Wykazu przedmiotów opłaty skarbowej, stawki tej opłaty oraz zwolnienia stanowiącego załącznik do ustawy O opłacie skarbowej, w związku z art. 6 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, za wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia „*Przedsięwzięcie polegające na budowie ogólnodostępnego hubu tankowania wodoru w Sosnowcu*”, pobrano opłatę skarbową w wysokości 205,00zł (słownie: dwieście pięć złotych i 0/100 groszy), która dokonana została przelewem na konto organu podatkowego tj. Urzędu Miasta Imielin w dniu 6 marca 2026r.

Z upoważnienia Burmistrza Miasta Imielin
Kierownik Referatu Ochrony Środowiska
Krzysztof Wanat

Otrzymują:

1. TAURON H2 Sp. z o.o.
ul. Pokoju 14
42-504 Będzin
przez pełnomocnika
P. Jolanta Domirska
TAURON POLSKA ENERGIA S.A.
ul. Ściegiennego 3
40-114 Katowice
2. pozostałe strony przez obwieszczenie, na podstawie art. 74 ust. 3 ustawy o uoi o oraz art. 49 KPA,
3. a/a

Charakterystyka przedsięwzięcia pn. „Przedsięwzięcie polegające na budowie ogólnodostępnego hubu tankowania wodoru w Sosnowcu”.

- I. **Rodzaj, cechy, skala i usytuowanie przedsięwzięcia:** Budowa ogólnodostępnego hubu tankowania wodoru w obrębie działek gruntowych o numerach: 2892/6, 123/1, 126/1, 129/1, 132/1, 136/3 przy ul. Lenartowicza w Sosnowcu, województwo śląskie.
- II. **Powierzchnia zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystania i pokrycie nieruchomości szatą roślinną:** Powierzchnia planowanego przedsięwzięcia będzie ograniczać się do powierzchni działek inwestycyjnych i wyniesie maksymalnie 0,2 ha. Teren inwestycji obecnie jest niezagospodarowany. Inwestycja wymagać będzie wycięcia drzew i krzewów. Wycinka drzew będzie prowadzona poza okresem lęgowym ptaków, tj. w terminie od 15 września do 15 lutego.
- III. **Rodzaj technologii:**
- 1) Podstawowym źródłem wodoru będzie mobilny magazyn wodoru (tzw. trailer) bądź kontenerowy magazyn wodoru zainstalowany na tzw. stacjach dokujących, dostarczający sprężony wodór o ciśnieniu 380 bar i pojemności ok. 1000 kgH₂. Wodór z mobilnego magazynu trafia do stacji poprzez panel rozładunkowy wyposażony w odpowiednie systemy zabezpieczające (złącze zrywane, detekcja uziemienia, linia odgazowania lub inne równoważne), skąd jest kierowany do dalszego przetwarzania. Zakłada się, że panele rozładunkowe wyposażone będą m. in. w:
 - wąż elastyczny ze złączem zrywnym,
 - armaturę odcinającą (ręczną i automatyczną),
 - zawór bezpieczeństwa, filtr wodoru,
 - układ kontroli uziemienia,
 - linię odgazującą wąż (automatyczne odgazowanie do atmosfery po zakończeniu rozładunku).
 - 2) Moduły stacji: stacja wyposażona jest w trzy główne moduły technologiczne:
 - 2 moduły dla HDV – przeznaczone do tankowania pojazdów ciężarowych przy ciśnieniu 350 bar. Moduły te odpowiadają za kompresję, chłodzenie wodoru do temperatury -20°C oraz kontrolę procesu tankowania.
 - 1 moduł dla LDV – dedykowany dla pojazdów lekkich tankowanych przy ciśnieniu 700 bar. Ten moduł zapewnia kompresję do wyższych ciśnień oraz chłodzenie wodoru do -40°C. W ramach wskazanych modułów dobrane zostaną odpowiednie układy sprężarkowe do prawidłowej obsługi stacji tankowania wodoru, jak również układy chłodzenia (przykładowo: mieszanina woda–glikol, chłodnice dachowe) oraz aparatura pomiarowa i systemy bezpieczeństwa.
 - 3) Zbiorniki magazynujące: system magazynowania wodoru składa się z zestawu zbiorników o różnych parametrach ciśnienia:
 - zbiorniki dla tankowania 350 bar – ciśnienie maksymalne 550 bar, służące do przechowywania wodoru dla dyspenserów 350 bar, pojemność zbiorników do ustalenia na etapie projektowym w granicach 300-1 000 kgH₂, zabudowa w kontenerze 20, 30 bądź 40 ft.
 - zbiorniki dla tankowania 700 bar – ciśnienie maksymalne 1 000 bar, przeznaczone dla dyspenserów 700 bar, pojemność zbiorników do 300 kgH₂, zabudowa w kontenerze 10 bądź 20 ft.
 - 4) Dyspensery:
 - Dyspenser H35 (HDV): tankowanie pojazdów ciężkich do 350 barg, profil temperaturowy T20 (chłodzenie do -26 ÷ -17,5°C), protokół SAE J2601-2, prędkość przepływu ok. 60 g/s.
 - Dyspenser H70 (LDV): tankowanie pojazdów lekkich do 700 barg, profil temperaturowy T40 (chłodzenie do -40°C), protokół SAE J2601, prędkość przepływu ok. 60 g/s.

Dyspensery będą wyposażone w systemy komunikacji IR (SAE J2799), złącza zgodne z SAE J2600, zawory bezpieczeństwa i linie odgazowujące.

5) Instalacje pomocnicze:

- instalacja gazu obojętnego (azot): wiązki butli 200 barg, łączna objętość ok. 120 m³ (2 zestawy), do przedmuchiwania układów wodorowych podczas prac serwisowych.
- instalacja sprężonego powietrza: wydajność ok. 50 m³/h, układ uzdatniania (osuszacze, separatory, filtry), magazyn buforowy.

6) Uzbrojenie terenu, w tym instalacja rurociągów: w skład infrastruktury wchodzi rurociągi wodoru o różnych ciśnieniach, instalowane zarówno nadziemnie, jak i podziemnie, z odpowiednią izolacją termiczną.

Całość inwestycji będzie realizowana z uwzględnieniem przepisów szczegółowych: ppoż., bhp oraz zastosowane elementy systemu będą zgodne z aktualnymi wydaniami norm.

Stacja tankowania wyposażona będzie w nowoczesne systemy automatyzacji, umożliwiające zdalne zarządzanie, monitoring parametrów technicznych oraz zapewnienie bezpieczeństwa użytkowników. Uwzględnione zostaną również wymogi dostępności dla osób z ograniczoną mobilnością, zgodnie z zasadami projektowania uniwersalnego. Infrastruktura będzie zgodna z wymaganiami AFIR w zakresie dostępności, interoperacyjności, bezpieczeństwa oraz integracji z systemami informatycznymi.

IV. Ewentualne warianty przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego:

1) Niepodejmowanie przedsięwzięcia:

W przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia nie nastąpią żadne zmiany w użytkowaniu terenów. Wariant ten, tj. rezygnacja z realizacji ogólnodostępnej stacji tankowania wodoru w Sosnowcu oznacza brak rozwoju infrastruktury dla paliw alternatywnych w regionie o wysokim natężeniu ruchu i dużym udziale emisji z transportu. W praktyce utrzymanie zostanie uzależnienie od paliw kopalnych, co przełoży się na dalszą emisję CO₂, NO_x i pyłów, pogarszając jakość powietrza w aglomeracji śląskiej. Brak stacji ograniczy możliwość wdrożenia autobusów i pojazdów ciężkich zasilanych wodorem, co spowolni realizację celów Europejskiego Zielonego Ładu i krajowej strategii wodorowej. Region straci potencjał innowacyjny i szansę na przyciągnięcie inwestycji w sektorze zeroemisyjnego transportu, a lokalne przedsiębiorstwa transportowe pozostaną bez dostępu do nowoczesnych rozwiązań.

2) Wariant alternatywny:

Stacja tankowania wodoru z lokalną produkcją (elektrolizer 5 MW). Wariant alternatywny realizacji inwestycji polega na wyposażeniu stacji tankowania w lokalne źródło wodoru w postaci elektrolizera o mocy ok. 5 MW, pracującego w trybie zbliżonym do ciągłego i dostarczającego średnio około 2 t H₂ na dobę. Dobór takiej skali wynika z prognozowanego zapotrzebowania w Sosnowcu w horyzoncie lat 2030–2045: przy rosnącej liczbie autobusów i pojazdów ciężkich (HDV) oraz stopniowym pojawieniu się pojazdów lekkich (LDV) wartość 2 t/d jest pułapem, który może zaspokoić typowy, ale nierównomierny dobowy popyt. Elektrolizer 5 MW (PEM lub alkaliczny) wymaga zapewnienia odpowiedniej jakości wody z instalacją uzdatniania (filtracja, odwrócona osmoza, dejonizacja), stabilnego zasilania elektrycznego o wysokiej mocy przyłączeniowej oraz pełnej integracji z układami sprężania (do 500 bar i 900 bar), magazynowania wysokociśnieniowego i dystrybucji (dyspensery H35/H70 zgodnie z SAE J2601/J2601-2). Produkowany gaz, po oczyszczaniu i osuszaniu, trafia do kaskady 500 bar (bufor dla HDV) oraz do mniejszego bufora 900 bar (dla LDV), z której tankowanie odbywa się w oparciu o różnicę ciśnień i profile temperaturowe T20/T40. W tym wariantcie szybko pojawiają się uciążliwości środowiskowe i przestrzenne, których nie ma lub są istotnie mniejsze w wariantcie podstawowym. Przede wszystkim powierzchnia terenu przewidziana w KIP (ok. 0,275 ha) jest niewystarczająca, jeśli w jednym miejscu mają stać: moduł elektrolizy 5 MW z instalacją uzdatniania wody (wraz z magazynem środków chemicznych), kontenerowa stacja elektroenergetyczna, kontenerowe stacje sprężania do 500 bar i 900 bar z chłodnicami dachowymi, kaskady zbiorników wysokociśnieniowych, układ sprężonego

powietrza i azotu, a także bezpieczne dojazdy ppoż., drogi manewrowe i strefy bezpieczeństwa. Każdy z tych elementów wymaga określonych odległości od granic działki i od innych urządzeń, a z uwagi na bliskość zabudowy mieszkaniowej (ok. 62 – 85 m od granicy terenu) rozmieszczenie głośniejszych i bardziej wrażliwych modułów technologicznych powinno być odsunięte w głąb działki. W praktyce oznacza to presję na zwiększenie powierzchni utwardzonej, ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej i redukcję pasa zieleni izolacyjnej, co bezpośrednio pogarsza retencję wód opadowych i oddziaływanie na krajobraz.

Druga kategoria uciążliwości dotyczy wody technologicznej i ścieków. Elektroliza w skali 5 MW wymaga stałego przepływu wody o wysokiej czystości, a proces uzdatniania generuje koncentrat z odwróconej osmozy oraz popłuczki, które trzeba zgodnie z przepisami zagospodarować i odprowadzać do kanalizacji (z umową z gestorem oraz kontrolą parametrów). Pojawiają się też odpady eksploatacyjne (zużyte membrany, filtry, opakowania po środkach chemicznych), wymagające ewidencji w BDO i bezpiecznego magazynowania pod zadaszeniem, co zwiększa zarówno obciążenia środowiskowe, jak i obowiązki formalne. W wariantie podstawowym, gdzie wodór jest dowożony i stacja pełni funkcję sprężania, magazynowania i dystrybucji - ścieków technologicznych i odpadów procesowych zasadniczo nie ma.

Kolejną istotną uciążliwością jest hałas i wibracje. Elektrolizer jako taki pracuje stosunkowo cicho, ale cały układ to również sprężarki do 500 bar i 900 bar, chłodnice wentylatorowe, pompy wody, instalacja sprężonego powietrza i azotu oraz dyspensery z chillerami; sumarycznie źródeł dźwięku jest więcej, a ich praca może się nakładać w porach intensywnego tankowania. Nawet jeśli pojedynczy kontener sprężarek spełnia poziom <70 dB przy obudowie, wymagany jest całościowy bilans akustyczny na granicy działki i w punktach narażenia (zabudowa mieszkaniowa). Zapewnienie akceptowalnych poziomów często oznacza konieczność instalacji ekranów akustycznych, obudów o zwiększonym tłumieniu, starannego rozmieszczenia urządzeń i zachowania pasów zieleni; na małej działce, z wyraźnym sąsiedztwem mieszkaniowym, każdy dodatkowy moduł technologiczny zmniejsza pole manewru. W wariantie podstawowym liczba stałych źródeł hałasu jest mniejsza, co ułatwia spełnienie rygorów akustycznych bez rozbudowanych ekranów i bez złożonych kompromisów lokalizacyjnych.

W wymiarze energetycznym elektrolizer 5 MW wywołuje diametralnie inne obciążenia niż wariant podstawowy. Konieczna jest wysoka moc przyłączeniowa, a wraz z nią rosną koszty stałe i zmienne energii, wrażliwość na przerwy w dostawach oraz potrzeba zarządzania profilami pracy (np. nocne okna produkcyjne przy niższej cenie energii). Dodatkowo dochodzi pobór energii przez sprężarki, chłodzenie, uzdatnianie wody, AKPiA, sprężone powietrze i azot.

Osobną kwestią, choć bardziej logistyczną niż środowiskową, jest dostęp do alternatywnego źródła wodoru z rejonu Elektrowni Jaworzno III, oddalonego o ok. 15 km jezdnych od stacji. Taka odległość jest korzystna z perspektywy czasu przejazdu i bezpieczeństwa łańcucha dostaw, a konieczność realizacji ok. 1–2 dostaw wodoru dziennie (1 000 – 2 000 kg/dzień) sprawia, że wpływ na środowisko jest minimalny. Transport wodoru w formie sprężonej, realizowany w niewielkiej liczbie kursów, nie generuje istotnych emisji ani uciążliwości akustycznych, a wykorzystanie istniejącej infrastruktury drogowej eliminuje potrzebę dodatkowych inwestycji. Wariant podstawowy jest zatem znacznie mniej obciążający środowisko niż budowa lokalnej produkcji wodoru w skali 5 MW, która wymagałaby dużej powierzchni, intensywnego zużycia energii i wody, generowania ścieków technologicznych oraz dodatkowych odpadów procesowych. Dzięki prostemu modelowi logistycznemu i ograniczonej liczbie dostaw, wariant podstawowy pozostaje rozwiązaniem bardziej przewidywalnym i przyjaznym dla otoczenia, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej funkcjonalności tankowania pojazdów HDV i LDV.

Zgodnie z obowiązującym Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego dla obszaru w rejonie ul. Lenartowicza, część działek przeznaczona jest pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługową (oznaczenie Na.92 MN,U), a część pod bazę transportu publicznego (Na.90 K). Plan nie przewiduje lokalizacji urządzeń produkcyjnych ani instalacji przemysłowych, takich jak elektrolizer o mocy 5 MW wraz z infrastrukturą

uzdatniania wody i magazynami chemii. Wprowadzenie takiej technologii wymagałoby zmiany przeznaczenia terenu, co jest procesem długotrwałym i obciążonym ryzykiem braku zgody organów planistycznych. W praktyce oznacza to, że wariant alternatywny oparty na lokalnej produkcji wodoru jest niezgodny z MPZP i nie może być zrealizowany w obecnych warunkach prawnych. Tym samym jego wdrożenie byłoby nie tylko bardziej uciążliwe środowiskowo, ale również niemożliwe formalnie, co dodatkowo wzmacnia rekomendację dla wariantu podstawowego, który jest zgodny z planem i nie wymaga zmiany przeznaczenia działek.

3) **Uzasadnienie wybranego wariantu**

Analiza wariantów wykazała jednoznacznie, że wariant podstawowy – stacja tankowania wodoru zasilana zewnętrznymi dostawami sprężonego wodoru (trailery/mobilne magazyny) – jest rozwiązaniem optymalnym zarówno pod względem środowiskowym, jak i formalnym.

- *Minimalne oddziaływanie na środowisko*

Wariant podstawowy nie wymaga lokalnej produkcji wodoru, co eliminuje w danej lokalizacji konieczność zużycia dużych ilości energii elektrycznej (ok. 5 MW w przypadku elektrolizera), wody technologicznej oraz generowania ścieków i odpadów procesowych. Brak instalacji uzdatniania wody i chemikaliów oznacza brak ryzyka zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego. Oddziaływanie akustyczne jest ograniczone do pracy sprężarek i dyspenserów, co przy zastosowaniu obudów i ekranów pozwala utrzymać normy hałasu bez dodatkowych kosztownych rozwiązań.

- *Zgodność z MPZP*

Obowiązujący Miejskowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego nie dopuszcza lokalizacji urządzeń produkcyjnych na analizowanych działkach. Wariant lokalnej produkcji wodoru (elektrolizer 5 MW) byłby wymagałby zmiany przeznaczenia terenu. Wybrany wariant podstawowy wpisuje się w przeznaczenie terenu (baza transportu publicznego, usługi), co umożliwia szybkie i legalne wdrożenie.

- *Ograniczone uciążliwości logistyczne*

Wariant podstawowy zakłada maksymalnie 1–2 dostawy wodoru dziennie z Elektrowni Jaworzno III (ok. 15 km od stacji), co jest rozwiązaniem bardzo mało uciążliwym dla środowiska. Transport odbywa się istniejącą infrastrukturą drogową, bez potrzeby budowy nowych tras ani generowania intensywnego ruchu ciężkiego. W porównaniu z wariantem produkcyjnym, który wymagałby ciągłej pracy elektrolizera i dodatkowych dostaw chemikaliów, jest to rozwiązanie prostsze i bardziej przewidywalne.

- *Efektywne wykorzystanie terenu*

Wariant podstawowy mieści się w dostępnej powierzchni ok. 0,2 ha, bez konieczności rozbudowy o dodatkowe moduły technologiczne (elektrolizer, uzdatnianie wody, magazyny chemii, układ zasilania). Dzięki temu zachowana jest większa powierzchnia biologicznie czynna, a oddziaływanie na krajobraz jest minimalne.

- *Bezpieczeństwo i prostota eksploatacji*

Mniejsza liczba urządzeń procesowych oznacza niższe ryzyko awarii, prostsze procedury awaryjne i krótszy czas reakcji. Wariant podstawowy nie wymaga skomplikowanych systemów uzdatniania wody ani dodatkowych instalacji pomocniczych (azot, sprężone powietrze w dużej skali), co upraszcza obsługę i zmniejsza koszty serwisowe.

V. Przewidywana ilość wykorzystywanej wody i innych wykorzystywanych surowców, materiałów, paliw oraz energii:

1) Woda:

Na etapie procesu budowlanego woda będzie wykorzystywana dla potrzeb zaplecza socjalnego pracowników. Woda dla pracowników będzie dostarczana w zbiornikach przez wyspecjalizowaną firmę zewnętrzną. Maksymalne zatrudnienie pracowników podczas realizacji inwestycji wynosić będzie ok. 15 osób, stąd w okresie o największym poziomie zatrudnienia dobowe zużycie wody dla potrzeb socjalnych pracowników wynosić będzie: $15 \times 60 \text{ l} = 900 \text{ l/dobę}$. Eksploatacja stacji tankowania wodorem nie będzie wiązała się z technologicznym zużyciem wody. Woda będzie wykorzystywana

wyłącznie do celów socjalno-bytowych pracowników oraz klientów stacji. Szacuje się, że średnie zużycie na jedną osobę wyniesie 15 dm³/dobę.

2) Energia elektryczna:

Przewiduje się, że eksploatacja stacji tankowania wodorem będzie wymagała około 1 - 3 MWh/rok energii elektrycznej na cele przede wszystkim sprężania wodoru, oświetlenia stacji tankowania oraz sterowania.

3) Paliwa płynne:

Eksploatacja stacji tankowania wodorem nie będzie wymagała wykorzystania paliw kopalnych oraz surowców. Zużycie paliw będzie dotyczyło jedynie transportu wodoru dostarczanego bateriowozami do stacji tankowania – rozważa się również wykorzystanie transportu zeroemisyjnego poprzez ciągniki siodłowe elektryczne bądź wodorowe.

VI. Rozwiązania chroniące środowisko:

1) Rozwiązania chroniące środowisko podczas prac budowlanych

Na etapie realizacji inwestycji ujemny wpływ na środowisko wyeliminowany zostanie poprzez m.in. dobór i stosowanie odpowiednich nowoczesnych technologii realizacji budowy oraz przestrzeganie następujących zasad:

- teren prac będzie zabezpieczony i oznakowany zgodnie z przepisami BHP, aby uniemożliwić dostęp osobom nieuczestniczącym w procesie inwestycyjnym,
- z ewentualnymi powstałymi odpadami postępować będzie się zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami,
- prace budowlane i montażowe prowadzone będą w godzinach dziennych,
- urządzenia emitujące hałas o dużym natężeniu, w miarę możliwości, nie będą pracować równocześnie; będą eliminowane prace maszyn i urządzeń na biegu jałowym, w czasie przerw w pracy silniki urządzeń budowlanych będą wyłączane,
- prace budowlane będą prowadzone w sposób niezagrażający środowisku gruntowo - wodnemu poprzez zastosowanie sprawnego technicznie sprzętu, maszyn i pojazdów oraz odpowiedniej organizacji prac budowlanych, magazynowania materiałów i surowców niezbędnych do prowadzenia robót (w sposób bezpieczny dla środowiska gruntowo-wodnego). Zaplecze budowy będzie zorganizowane na terenie utwardzonym lub na terenie zabezpieczonym przed przedostaniem się substancji ropopochodnych do środowiska gruntowo - wodnego. Oleje, smary i inne substancje niebezpieczne będą przechowywane w szczelnych pojemnikach, w miejscu zabezpieczonym przed dostępem osób trzecich. Roboty ziemne prowadzone będą w sposób nie naruszający stosunków gruntowo-wodnych,
- pracownikom budowy będą zapewnione mobilne węzły sanitarne (opróżnianie mobilnych węzłów sanitarnych odbywać się będzie przez wyspecjalizowane firmy posiadające odpowiednie zezwolenia),
- prowadzenie prac budowlanych zgodnie ze sztuką budowlaną i przepisami bhp oraz na podstawie ustalonego harmonogramu zapewni, iż oddziaływanie inwestycji na środowisko na etapie realizacji będzie minimalizowane.

Zastosowanie zaproponowanych rozwiązań technicznych, technologicznych i prawnych, zapewni, że oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia nie przekroczy standardów jakości środowiska poza granicami terenu inwestycji i nie spowoduje uciążliwości w najbliższym otoczeniu.

2) Oddziaływanie inwestycji na etapie realizacji przedsięwzięcia po zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko:

- Powietrze atmosferyczne – inwestycja na etapie realizacji nie będzie źródłem emisji zorganizowanej zanieczyszczeń pyłowo-gazowych do powietrza atmosferycznego. Na etapie budowy wystąpi krótkotrwała, nieznaczna emisja niezorganizowana, której źródłem będą silniki urządzeń budowlano-montażowych, sprzętu i samochodów transportowych. Wyżej wymienione prace będą organizowane w taki sposób, aby ograniczyć oddziaływanie na środowisko. Emisje będą pochodziły ze źródeł rozproszonych i będą miały charakter krótkotrwały o niewielkim natężeniu (emisje niezorganizowane nie podlegają normowaniu).
- Klimat akustyczny – podczas realizacji inwestycji może wystąpić krótkotrwały hałas i wibracje, które związane będą z pracą maszyn i urządzeń budowlanych, czy

ruchem pojazdów i maszyn. Prace budowlano-montażowe wykonywane będą tylko w porze dziennej i ze względu na znaczną izolację terenu nie wpłyną na pogorszenie klimatu akustycznego na terenach podlegających ochronie. Oddziaływanie akustyczne i wibracje będą miało charakter lokalny, krótkotrwały i ustanie wraz z zakończeniem prac budowlanych.

- Gospodarka wodno-ściekowa – w trakcie prac budowlanych będzie wykorzystywana woda do celów socjalno-bytowych.
- Środowisko gruntowo-wodne - użyte maszyny i urządzenia będą w dobrym stanie technicznym, a wszystkie prace budowlane będą prowadzone i odpowiednio nadzorowane w taki sposób by wyeliminować możliwość zanieczyszczenia gruntu oraz wód gruntowych produktami ropopochodnymi. Skala przedsięwzięcia będzie miała charakter lokalny. Obszar oddziaływania przedsięwzięcia i prac budowlano-montażowych ogranicza się do powierzchni działek, na których planowana jest inwestycja. Prace budowlane nie spowodują zmiany użytkowania przyległych gruntów oraz nie będą oddziaływać w zakresie zmiany warunków gruntowo-wodnych.
- Gospodarka odpadami – planowane przedsięwzięcie na etapie prac budowlano-montażowych będzie się wiązać z powstawaniem odpadów. Wytwórcą tych odpadów będą firmy wykonujące prace budowlane i to one będą odpowiedzialne za ich zagospodarowanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi w tym zakresie. Powstałe odpady będą gromadzone selektywnie w kontenerach bądź w wydzielonym, zabezpieczonym miejscu na placu budowy. Odpady będą następnie przekazywane do zagospodarowania podmiotom, które spełniają wymogi formalno-prawne w zakresie gospodarowania odpadami.
- Oddziaływanie na obszary chronione w rozumieniu art. 6 ustawy o ochronie przyrody - realizacja inwestycji nie będzie powodować negatywnych skutków dla obszarów podlegających ochronie. Obszary te położone są w znaczącej odległości od miejsca inwestycji, oddziaływanie związane z prowadzeniem prac budowlanych nie będzie w ich rejonie odczuwalne i nie będzie na nie negatywnie wpływać.
- Ochrona powierzchni ziemi - na etapie budowy zostaną zastosowane wszelkie środki minimalizujące negatywne, potencjalne oddziaływanie na powierzchnie ziemi. Realizacja poszczególnych robót związanych z pracami budowlanymi nie wpłynie bezpośrednio na pogorszenie stanu gleby.

Oddziaływanie na etapie realizacji będzie miało charakter chwilowy, ograniczony do czasu zakończenia realizacji budowy, tym samym również przedsięwzięcie w fazie budowy nie będzie miało transgranicznego charakteru oddziaływania. Normalna eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie się wiązała z powstawaniem odpadów procesowych. Jedynie w trakcie prac remontowych lub konserwacyjnych bądź uszkodzeń poszczególnych elementów może dochodzić do powstawania niewielkiej ilości odpadów.

3) Rozwiązania chroniące środowisko podczas eksploatacji przedsięwzięcia

Klimat

Realizacja stacji tankowania wodoru stanowi element transformacji energetycznej i jest odpowiedzią na potrzebę redukcji emisji gazów cieplarnianych w transporcie. Wodór jako paliwo alternatywne jest zeroemisyjny w fazie użytkowania, co oznacza brak emisji spalin (CO₂, NO_x, PM) z pojazdów zasilanych ogniwami wodorowymi. Realizacja inwestycji przyczyni się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu, który jest jednym z głównych źródeł emisji w regionie. Wdrożenie technologii wodorowej w transporcie publicznym i komercyjnym (autobusy, pojazdy ciężarowe, floty) pozwoli na redukcję emisji CO₂ w skali lokalnej i regionalnej, wspierając realizację celów Europejskiego Zielonego Ładu oraz wymogów rozporządzenia AFIR dotyczącego infrastruktury paliw alternatywnych. Projekt wykazuje zgodność z wymaganiami technicznymi, lokalizacyjnymi i środowiskowymi oraz przyczynia się do realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu i strategii „Fit for 55”.

Powietrze

Eksploatacja stacji tankowania wodoru nie będzie źródłem emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Proces tankowania odbywa się w układzie hermetycznym, co eliminuje emisję gazów do środowiska. Jedynym potencjalnym źródłem emisji jest krótkotrwałe uwolnienie niewielkiej ilości wodoru podczas rozłączania przewodu tankującego od pojazdu lub odłączenia bateriowozu od panelu rozładunkowego. Emisja ta ma charakter nieorganizowany, jest pomijalna i nie wpływa na jakość powietrza ani na klimat. Emisje związane z dojazdem i odjazdem pojazdów klientów mają charakter niezależny od technologii stacji i są elementem ogólnego ruchu drogowego w rejonie inwestycji. Stacja nie będzie generować emisji spalin ani pyłów, ponieważ nie przewiduje się procesów technologicznych związanych ze spalaniem paliw. Zasilanie instalacji energią elektryczną będzie realizowane z przyłącza do istniejącej sieci, z możliwością wykorzystania instalacji fotowoltaicznych. Zastosowane rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewnią, że eksploatacja stacji tankowania wodoru nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu określonych w obowiązujących przepisach. Emisja wodoru podczas eksploatacji stacji będzie miała charakter lokalny, krótkotrwały i o bardzo niskiej intensywności, co oznacza brak istotnej uciążliwości dla środowiska oraz brak ryzyka przekroczenia dopuszczalnych poziomów określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu. Wdrożenie wodoru jako zeroemisyjnego paliwa alternatywnego w transporcie publicznym i komercyjnym przyczyni się do redukcji emisji zanieczyszczeń w skali lokalnej i regionalnej.

Środowisko gruntowo-wodne

Eksploatacja stacji tankowania wodorem nie będzie wiązała się z powstawaniem ścieków technologicznych ani poborem wody na cele technologiczne. Woda będzie wykorzystywana wyłącznie do celów socjalno-bytowych pracowników oraz klientów stacji, a ścieki bytowe będą odprowadzane do istniejącej kanalizacji sanitarnej na podstawie umowy z jej gestorem. Przewiduje się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z powierzchni utwardzonych (plac manewrowy, stanowiska tankowania) do kanalizacji deszczowej poprzez system podczyszczania w separatorze substancji ropopochodnych, co zapewni ochronę środowiska gruntowo-wodnego przed ewentualnym zanieczyszczeniem. Teren stacji zostanie utwardzony i wyposażony w sorbenty oraz materiały absorpcyjne, które będą stosowane w przypadku awaryjnych wycieków płynów eksploatacyjnych z pojazdów. Proces tankowania wodoru odbywa się w układzie hermetycznym, co eliminuje ryzyko skażenia gruntu i wód. Dodatkowo stacja będzie wyposażona w systemy detekcji wodoru oraz procedury awaryjne, co minimalizuje ryzyko niekontrolowanego oddziaływania na środowisko wodne.

Klimat akustyczny

Eksploatacja stacji tankowania wodoru będzie wiązać się z pracą urządzeń technologicznych, takich jak sprężarki, moduły chłodzenia oraz dyspensery. Hałas związany z ruchem pojazdów będzie miał charakter incydentalny i nie spowoduje przekroczenia standardów akustycznych na terenach podlegających ochronie.

Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się:

- ok. 62 m od granicy działki inwestycji (zabudowa od strony zachodniej),
- ok. 85 m od granicy działki inwestycji (zabudowa od strony południowej).

Na etapie projektowym lokalizacja poszczególnych elementów technologicznych będzie dobierana z uwzględnieniem wymagań akustycznych, tak aby zapewnić zgodność z obowiązującymi normami hałasu na terenach podlegających ochronie.

Oddziaływanie na krajobraz

Stacja tankowania wodoru wprowadzi nowy element w obecnym krajobrazie. Jednak z uwagi na nieskomplikowaną i nieodbiegającą wizualnie kubaturę od standardowych stacji tankowania paliw w Polsce to rozwiązanie technologiczne nie wpłynie negatywnie na istniejący krajobraz ani nie dojdzie w nim do pojawienia się nowego nietypowego elementu krajobrazu nadmiernie skupiającego wzrok obserwatorów. Forma

architektoniczna obiektu z uwagi na prostą formę nie zaburza zasady percepcji. Przedsięwzięcie nie będzie stanowiło dominanty. W ramach przedsięwzięcia jako działanie minimalizujące przewiduje się zagospodarowanie powierzchni biologicznie czynnej zielenią – zarówno użytkową, jak i ozdobną – z naciskiem na roślinność lokalną i odporną na zmiany klimatu.

VII. Rodzaj i przewidywane ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko:

- 1) Przedsięwzięcie będzie źródłem wprowadzania do środowiska substancji oraz energii w postaci:
 - ścieki socjalno-bytowe,
 - wody opadowe,Stacja nie będzie generować ścieków technologicznych ani odpadów procesowych. Woda będzie wykorzystywana wyłącznie do celów socjalno-bytowych, a ścieki bytowe odprowadzane do kanalizacji sanitarnej na podstawie umowy z jej gestorem. Wody opadowe z powierzchni utwardzonych będą odprowadzane do kanalizacji deszczowej po podczyszczeniu w separatorze substancji ropopochodnych.
- 2) Przedsięwzięcie nie będzie źródłem zorganizowanej emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego.
- 3) Emisja niezorganizowana zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego, będzie powstawała w wyniku spalania paliw w maszynach i urządzeniach oraz pojazdach, na etapie realizacji oraz likwidacji inwestycji.
- 4) Emisja hałasu do środowiska nie może przekroczyć norm określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. z 2014r. poz. 112).
- 5) Emisja promieniowania elektromagnetycznego. – nie dotyczy.

VIII. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko: Ze względu na rodzaj przedsięwzięcia i jego usytuowanie, nie będzie ono źródłem transgranicznego oddziaływania na środowisko.

IX. Obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia: Przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać na obszary podlegające ochronie na podstawie zapisów ustawy o ochronie przyrody.

X. Wpływ planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej: Nie dotyczy.

XI. Przedsięwzięcia realizowane i zrealizowane, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem – Nie dotyczy,

XII. Ryzyko wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej – Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz.U. 2016 poz. 138), nie jest zaliczana do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (ilość wodoru < 5 ton).

XIII. Przewidywana ilość i rodzaj wytwarzanych odpadów oraz ich wpływ na środowisko.

1) Etap realizacji:

Odpady wytwarzane podczas etapu budowy zestawione zostały w poniższej tabeli. Nie przewiduje się znaczących prac związanych z przygotowaniem terenu pod inwestycje z uwagi na brak istniejącej zabudowy. Ostateczna lista odpadów zostanie sporządzona po szczegółowej inwentaryzacji wskazanego obszaru. Gospodarka odpadami na tym etapie inwestycji będzie w obowiązkach Generalnego Wykonawcy, który zostanie zobowiązany

do regularnego przedkładania wykazu odpadów wytworzonych podczas realizacji przedsięwzięcia, w celu udokumentowania gwarancji prawidłowego postępowania z wytworzonymi odpadami.

Kod odpadu	Opis
08 01 11	Odpady farb i lakierów zawierających rozpuszczalniki organiczne lub inne substancje niebezpieczne
13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe
15 01 01	Opakowania z papieru i tektury
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych
15 01 03	Opakowania z drewna
15 01 04	Opakowania z metali
15 01 05	Opakowania wielomateriałowe
15 01 06	Zmieszane odpady opakowaniowe
15 01 10*	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych
15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieuwjęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ściérki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)
15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ściérki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02
16 02 16	Elementy usunięte ze zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15
17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03

Wszystkie odpady powstające w fazie realizacji inwestycji będą gromadzone na placu budowy selektywnie w wyznaczonym i odpowiednio przygotowanym do tego miejscu, w sposób zabezpieczający przed pyleniem, rozwiewaniem opadów oraz zanieczyszczeniem środowiska gruntowo - wodnego (w specjalnych kontenerach lub workach, w razie konieczności przykrytych plandekami).

Opady te będą na bieżąco (po zapełnieniu pojemników/kontenerów) usuwane z terenu inwestycji - będą przekazywane podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie zbierania, transportu i odzysku odpadów (zgodnie z BDO).

Miejsca ewentualnego wstępnego magazynowania odpadów będą znajdować się w pobliżu miejsc ich powstania oraz w miejscach ułatwiających ich odbiór.

W trakcie realizacji przedsięwzięcia planowane są prace ziemne związane m.in. z wykonaniem wykopów pod fundamenty, instalacje podziemne oraz sieci uzbrojenia terenu. Gleba i ziemia wydobyta w wyniku tych robót, która nie zostanie wykorzystana w obrębie terenu inwestycji (np. do zasypów czy wyrównania terenu), może zostać zakwalifikowana jako odpad o kodzie 17 05 04 – gleba i ziemia, inne niż wymienione w 17 05 03, zgodnie z katalogiem odpadów.

Etap budowy jest też związany z wytwarzaniem odpadów typu komunalnego (20 03 01) na zapleczu budowy. Odpady te, będą gromadzone w kontenerach, przeznaczonych do selektywnego gromadzenia odpadów, ustawionych na zapleczu socjalnym budowy i odbierane przez wyspecjalizowaną firmę.

2) Etap eksploatacji:

Eksploatacja stacji tankowania wodoru nie będzie wiązała się z powstawaniem odpadów technologicznych ani procesowych. Wodór jest dostarczany w układzie hermetycznym, co eliminuje ryzyko emisji gazów i cieczy do środowiska. Odpady powstające w fazie eksploatacji będą miały charakter incydentalny. W miejscach potencjalnych wycieków zastosowane będą zabezpieczenia przed przedostaniem się oleju do podłoża i skażeniem środowiska w tym wód gruntowych, np. tace. Odpady na etapie eksploatacji będą gromadzone selektywnie w wydzielonych i przystosowanych do tego celu miejscach zadaszonych, w sposób uniemożliwiający powstanie odcieków.

Kod odpadu	Opis
13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe
15 01 01	Opakowania z papieru i tektury
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych
15 01 03	Opakowania z drewna
15 01 05	Opakowania wielomateriałowe
15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)
15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02
16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12
16 02 14	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13
16 06 05*	Zużyte baterie i akumulatory inne niż wymienione w 16 06 01, 16 06 02 lub 16 06 03
16 02 16	Elementy usunięte ze zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15

XIV. Prace rozbiórkowe dotyczące przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko – Nie dotyczy.

Z upoważnienia Burmistrza Miasta Imielin
Kierownik Referatu Ochrony Środowiska
Krzysztof Wanat